

Projekt

z dnia 6 października 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR XXIII/.../2025
RADY GMINY TARNOWO PODGÓRNE**

z dnia 28 października 2025 r.

w sprawie nadania nazwy ul. Walentego Edera w Lusowie

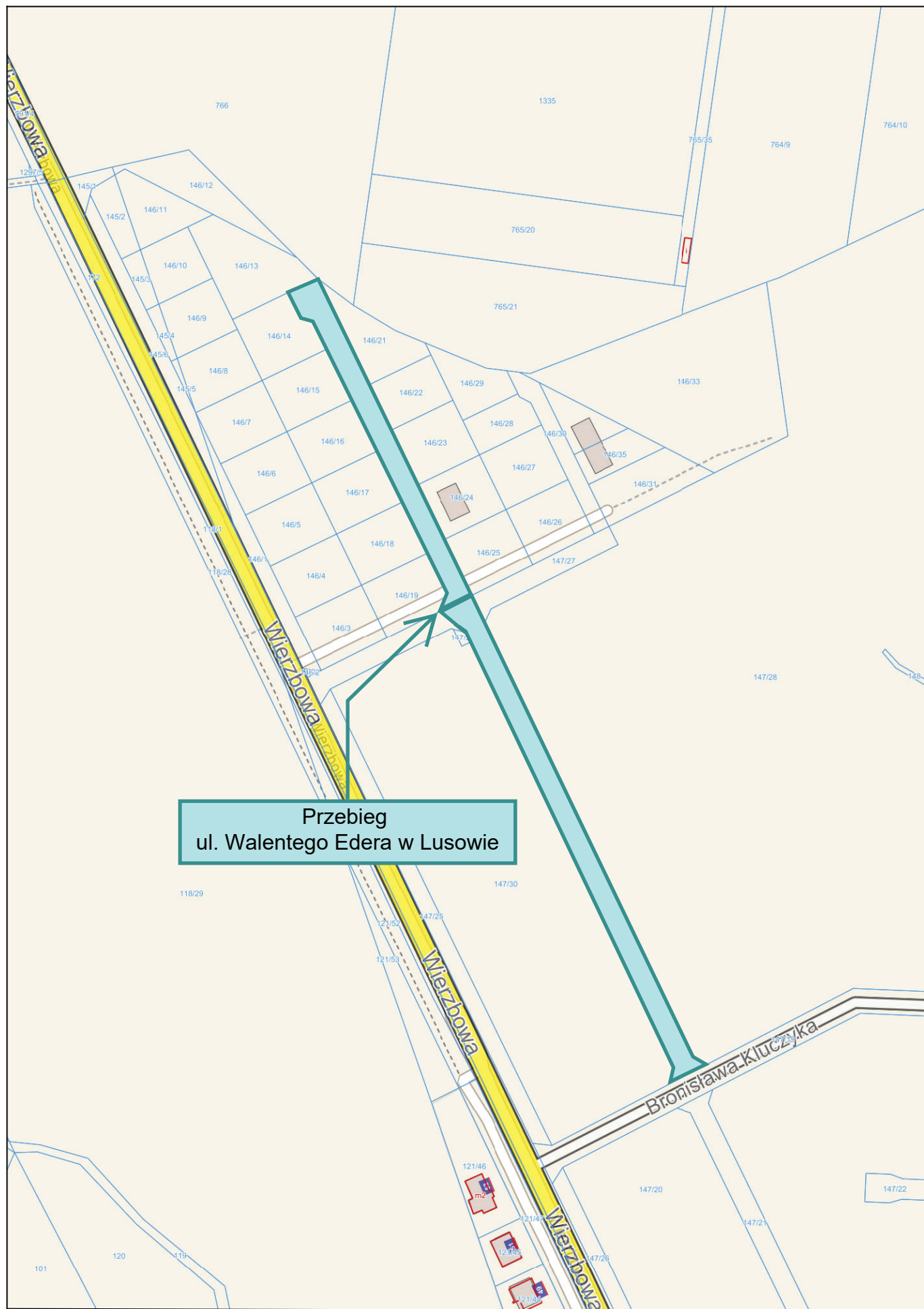
Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 w związku z art. 40 ust. 1 oraz art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz.U. z 2025r. poz. 1153), Rada Gminy Tarnowo Podgórne, uchwala co następuje:

§ 1. 1. Nadaje się nazwę **ul. Walentego Edera** drodze położonej w **Lusowie** zajmującą działki oznaczone numerami ewidencyjnymi 146/20 i 147/17 (w części); .

2. Objęty nazwą obszar oznaczony jest w załączniku graficznym stanowiącym integralną część niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

UZASADNIENIE

w sprawie nadania nazwy ulicy - ul. Walentego Edera w Lusowie

Właściciel działki położonej w Lusowie o nr ewid. 146/24 wystąpił z wnioskiem w sprawie nadania numeru porządkowego dla swojej nieruchomości. W związku z powyższym należy przeprowadzić procedurę nadania nazwy ulicy stanowiącą drogę wewnętrzną. Przebieg ul. Walentego Edera odbywać się będzie przez nieruchomości położone w Lusowie, działki o nr ewid. 146/20 i 147/17 (w części). Rada Sołecka wsi Lusowo pozytywnie zaopiniowała nazwę ul. Walentego Edera dla przedmiotowej drogi wewnętrznej.

Notatka biograficzna:

„**Walenty Eder.** Urodzony 18 stycznia 1880 roku w Lusowie. Rodzice Walenty i Balbina z domu Adolph. Podczas I wojny światowej został zmobilizowany do służby w armii niemieckiej. Brał w tym czasie udział w pracach polskich konspiratorów na terenie Grodziska oraz w pracach Polskiej Organizacji Wojskowej zaboru pruskiego. Po zakończeniu wojny, w listopadzie i grudniu 1918 roku brał udział w tworzeniu rad żołnierskich, a następnie Straży Ludowej i polskich oddziałów w okręgu opalenickim. 3 stycznia 1919 roku wyruszył na front w szeregach kompanii opalenickiej pod dowództwem Edmunda Klemczaka. Brał udział m.in. w walkach pod Porążynem, Nowym Tomyślem, Zbąszyniem, Strzyżewem, Nowym Dworem, Perzynom i Nową Wsią w styczniu i lutym 1919 roku, jako podoficer sanitarny. Był również twórcą szpitala polowego na dworcu w Chrośnicy, gdzie bardzo troszczył się o jak najlepszą opiekę nad rannymi. Służbę wojskową zakończył w stopniu kaprała. W okresie międzywojennym mieszkał w Urbanowie, a po roku 1934 przy ul. Fabrycznej 6 w Puszczykowie. Pracował jako kierownik szkoły. Zweryfikowany jako powstaniec wielkopolski 11 października 1937 roku. Od 19 listopada 1937 roku był członkiem Towarzystwa Powstańców Wielkopolskich r. 1918/19. Został uhonorowany Krzyżem „Za Waleczność” Rady Ludowej Miasta Poznania. Jego losy podczas II wojny światowej pozostają nieznane. 28 grudnia 1957 roku został odznaczony Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym. Zmarł 5 stycznia 1967 roku i pochowany został na cmentarzu Poznań Junikowo.”

Źr.: WBH (I.487.12190); Lista odznaczonych WKP; APP (53/884/0).

Biogram przygotowany przez Dyrektora Muzeum Powstańców Wielkopolskich w Lusowie.